

klart. Naar vedkommende modtager denne Understøttelse, kan han ikke samtidig modtage Fattigunderstøttelse, men selvfølgelig, saasnart vedkommende — og det staar ogsaa udtrykkelig i Lovforslaget — gaar over i en af Fattigvæsenets Stiftelser, hører dette op, og selvfølgelig kan Kommunen ikke tage disse 100 eller 200 Kroner samtidig med, at Kommunen tager dem ind under Fattigvæsenet; det har aldrig været vor Mening, at det kunde kumuleres. Derimod er det sikkert, indlysende og selvfølgelig, at en Livrente maa kunne kumuleres med den Understøttelse, her er Tale om, thi hvis det ikke var Tilfældet, vilde man have endnu mindre Haab, end man havde i Forvejen, om, at denne Befolkning vilde lade sig forsikre, hvis den havde mindste Udsigt til at miste sin Livrente, naar den fik Understøttelse herfra. At dette Forslag kunde virke hæmmende paa en eventuel Toldreform, tør jeg ikke bestride, men jeg vil heller ikke sige derover, thi min Opfattelse af Toldreformen under dette Ministerium er den, jeg allerede udtalte i Fjor, at den er der ikke meget Haab om. I saa Henseende staar jeg heller ikke ene, thi den ærede Konsejlspræsident var i Fjor ganske enig med mig om, at det var en Ting, der efter al Rimelighed ikke laa nær for. Altsaa dersom vi af Hensyn til en Toldreform skulde opsætte enhver anden Virksomhed, der greb finansielt ind i de Positioner, der kunde være Tale om at bruge ved en Toldreform, maatte vi overhovedet ganske nedlægge Arbejdet.

Jeg har allerede sagt det ærede Medlem fra Stege, at jeg for saa vidt er enig med ham i, at hans Forhandlingspolitik, hans Ølstat har noget af Væren for, at dette Forslag er bragt ind, hvis det da er nogen Væren. Dog tror jeg ikke, at det vil vise sig, som han udtalte, at Forhandlingspolitikken i hans Forstand og Opfattelse har nogen overordentlig Tilslutning i Befolkningen; det skal der først føres nyt Bevis for. Navnlig naar det ærede Medlem sagde, at det var Befolkningens Opfattelse, at der skulde positivt Arbejde til, og at den foragtede løse Ord og Fraiser, ja, saa har jeg jo hørt disse Talemaader før, jeg veed, hvad der i det ærede Medlems Mund siges til, naar han taler om løse Ord og Fraiser. Derved siges der til den Kamp, vi have ført her i

vort Land om vor Frihed og Grundlov, derved siges der til hele den Modstand, som vi ere forpligtede til, som vi ere nødt til, men ogsaa i Fremtiden berettigede til at føre mod dette Statskup, hvorunder vi leve i Øjeblikket. Det er det, som det ærede Medlem betegner som Fraiser og løse Ord rundt om i Landet fra den Tid. Nu tror jeg i Modsætning til det ærede Medlem, at den danske Befolkning, navnlig den Befolkning, der er venstre, i Øjeblikket ikke betragter det ganske som det ærede Medlem fra Stege, jeg tror, at den lægger noget mere Vægt paa den Side af det politiske Liv, end det ærede Medlem gør, og jeg tror ingenlunde, at denne Befolkning opgiver den Kamp, som er dens hele Livsag, for at faa en Lov, der ombytter Øl med Sukker. Det tror jeg som sagt ikke, men nu skulle vi jo saa at se, hvorledes det vil gaa. Det positive Arbejde, som det ærede Medlem fra Stege har indledet i denne Samling, det har ingen forlangt af ham, det har han ikke faaet noget Mandat ved nogen som helst Valgdag til at udføre; det er noget nyt, som han skal søge Stadfæstelse paa i Fremtiden. Om han faar den, vil jo blive et Spørgsmaal, som der kan blive delte Meninger om, men saa meget er jo rigtigt i det, som det ærede Medlem sagde, at det ikke kan bestrides, at Valget nu staar mellem en Alderdomsforsørgelse og Sukker. Øllet er jo givet (Bojsten: Det har jeg ikke sagt!). Sa jeg veed ikke noget derom, men jeg troede det (Muntherhed). Finde de ærede Medlemmer det saa latterligt, at der skulde udkomme en Ølstat? Jeg troede, at den Ølstat var fuldkommen sikker, og indtil jeg hører noget nærmere, gaar jeg ud fra, at en Ølstat er fuldstændig sikker. Og saa er det rigtigt, som det ærede Medlem fra Stege og som vi ogsaa sige, at Spørgsmaalet nu kun er om Sukker og en Alderdomsforsørgelse, det er det Valg, der nu for Øjeblikket er Tale om. Naar de Herrer have gennemført deres Øl og deres Sukker, ja saa vil der ikke være nogen Tvivl om, at det, som de have forfattet, det er Alderdomsforsørgelsen. At de saa en Gang i Fremtiden, naar de lykkelig og vel have forbrugt Øllet, ville have en Alderdomsforsørgelse eller i alt Fald i dette Øjeblik lobe os at tænke over den, er jo noget, man maa paastønne, som man altid bør paastønne et